

بررسی اثر فاکتور های سایکولوژیکال بر پارامتر های پاسچرال کنترل و ارتباط آنها با سقوط و اجتناب از فعالیت های فیزیکی در سالمندان

سروناز کریمی

دانشجوی دکتری تخصصی فیزیوتراپی دانشگاه علوم توانبخشی و بهزیستی

مقدمه: افزایش سن اغلب همراه با کاهش تعادل و پاسچرال کنترل است. سقوط یک از مشکلات شایع در میان سالمندان و دومین عامل مرگ و میر در جهان است. سقوط معمولا همراه با شکستگی، وابستگی فانکشنال، کاهش کیفیت زندگی و ترس از افتادن، افسردگی و اضطراب است. سازه های سایکولوژیکال مثل افسردگی، اضطراب، ترس از زمین خوردن باعث تغییرات پاسچرال کنترل و تعادل در سالمندان می شوند. هدف این گردآوری بررسی تاثیرات سازه های سایکولوژیکال بر پارامتر های پاسچرال کنترل در افراد سالمند است که می توانند، باعث سقوط و تغییر کیفیت زندگی این گروه از جامعه بشود.

روش کار: از پایگاه های علمی PubMed، science direct، Google scholar برای دریافت مقالات استفاده شده است. پس از بررسی مقالات، ۱۱ مقاله در این گردآوری مورد استفاده قرار گرفت.

یافته ها: افزایش سن باعث افزایش نوسان پاسچر بخصوص در جهت قدامی-خلفی می شود که مشابه شرایط با چشم بسته در افراد جوان سالم است. افسردگی در افراد سالمند باعث افزایش نوسان پاسچر می شود و مرکز فشار به محدوده مرزی سطح اتکا نزدیک می کند و احتمال سقوط را افزایش می دهد.

نتیجه گیری: سازه های سایکولوژیکال (افسردگی، ترس از سقوط و اضطراب) در سالمندان منجر به افزایش نوسان پاسچر، کاهش تعادل استاتیک و دینامیک همچنین اجتناب از فعالیت های فیزیکی و سقوط می گردد. البته افسردگی بیشتر با ترس از سقوط و اضطراب با اجتناب از فعالیت همراه می شود. افزایش سطح اضطراب نهایتا باعث افزایش ۵۳ درصدی سقوط می گردد.

واژگان کلیدی: افسردگی-اضطراب-سقوط-پاسچرال کنترل-سالمندی